

Keszeg Vilmos az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnökének köszöntő beszéde

Elhangzott 2020. november 20-án, A Magyar Tudomány Napja Erdélyben – 19. fórum rendezvény megnyitóján

Tisztelt Ünneplő, Tudós Közösség,

Keszeg Vilmos vagyok, az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnöke.

Tisztelettel köszöntöm mindazokat, akik jelezték a mai rendezvényen való részvételi szándékukat, és akiknek máris sikerült bekapcsolódnuk az eseménybe. Örömmel tölt el, hogy sokan vagyunk.

Tagtársaink mellett jelenlétükről biztosítottak az MTA, valamint az MTA területi bizottságainak tagjai, romániai és magyarországi tudományegyetemek és iskolák oktatói, egyházi, közképviselési intézmények, közművelődési egyesületek képviselői, kutatóközpontok és intézetek munkatársai, média-képviselők.

Kérem, engedjék meg, hogy néhány gondolattal megnyissam a Magyar Tudomány Napja Erdélyben 19. kiadásának programját.

Az EME 2002-ben zárkózott fel az MTA-hoz, hogy megszervezze a tudomány napját. Ezen a napon azt szeretnénk tudatosítani, hogy a tudománynak valójában mindennapjai vannak. A tudomány része a mindennapoknak, a tudomány művelése, eredményeinek népszerűsítése a tudós társadalom mindennapi habitusa. A kutató, a tudós ebben a minőségében van jelen a munkahelyén, a környezetében és a köztudatban. A mai nap olyan munkanap, amikor Erdélyben, magyar nyelven a mindennapoktól eltérően intenzívebben esik szó a tudományról, a tudomány feladatvállalásáról, módszereiről, esélyeiről és eredményeiről. A mai nap seregszemle, számvetés és társadalmi esemény: a tudományt művelők találkoznak egymással, és azokkal, akik szintén nap mint követik a tudomány eredményeit.

És szintén az MTA-hoz hasonlóan választotta ki az EME az erdélyi magyar tudomány napjának dátumát. Az egyesület történetének kezdőpontja az 1859. november 23-i alakuló ülés. Mindannyiszor, amikor – immár 19. alkalommal – ezen a napon gyűlünk össze, hallgatólagosan vagy szóban is kifejezve tisztelgünk a tudományos egyesület kezdeményezői, az azóta eltelt 161 évben az Egyesület keretében tevékenykedett tudósok előtt, elismerjük érdemeiket és eredményeiket. Ugyanazt tesszük ma, amit Ők tettek a maguk korában: azt a meggyőződésünket érvényesítjük, hogy a tudománynak értéket kell termelnie, a tudomány értéket teremt, és ami érték, annak helyet kell kapnia a világban, az életben.

Az EME 161 éves története, az egyesület keretében megszületett eredmények, elhangzott előadások, megjelent kötetek a bizonyítékok arra, hogy a tudományra szükség van, hogy a tudománynak jövője van.

A rendezvény nevének megválasztását jelképesnek érzem. Ma, amikor a világvárvány miatt hónapok óta sokan elbizonytalanodva, kétségekkel és kételyekkel lépnek az utcára, indulnak munkába, valamint amikor nyilvánvalóvá vált, hogy mindennapi téjékozódásukban sokan elsősorban nem a normatív tudományt részesítik előnyben, azt a hitünket fejezzük ki, hogy a jövőnek szüksége van a tudósokra, a

tudományra, hogy – Ady Endre metaforáját idézve – „a Gondolat,/ az ember büszke legénye” tanít meg bizakodni, képessé tesz berendezkedni abba a világba, amit a jövőnek nevezünk.

A tudomány, akárcsak korábban, ma is felelős a jövőért.

Ezt a felelősséget vállalja az EME. Intézeti és külső kutatási programokat működtetve új tudományt termel. Szakkönyvek és tudományos folyóiratok kiadásával, konferenciák, előadások, könyvbemutatók szervezésével gondoskodik az új eredmények népszerűsítéséről. Keretet biztosít a románai magyar tudóstársadalom szakmai életéhez, a kutatók, tudósok és a tudomány célcsoportját képező társadalmi kategóriák párbeszédéhez.

A Jövőformáló tudomány jelige alatt az elmúlt hetekben, napokban elhangzott, valamint a ma és holnap elhangzó előadások mindenike ebben a bizakodásunkban, meggyőződésünkben erősít meg.

Köszönjük, hogy velünk vannak, örülünk, hogy együtt vagyunk.